

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΠΡΟΣ: ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ
ΜΕΛΕΤΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ 2
ΓΙΑΝΝΙΝΑ 45221

ΜΗΝΑΣ ΙΟΥΝΙΟΣ 2003 ΕΤΟΣ 13 ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 167 - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΠΙΖΑΝΙΟΥ 20 Τ.Κ. 45221 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Οι Γριβαίοι κι ο Θεодωράκης Γρίβας

“Είμαστε εις το εμείς και όχι εις το εγώ. Και εις το εξής να μάθωμεν γνώση αν θέλωμεν να φκειάσωμεν χωριόν. Έγραψα γυμνή την αλήθεια”. Ι. Μακρυγιάννης

Γράφει ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΠΕΤΤΗΣ

Εστία της παλιάς μεγάλης και ισχυρής αρματολικής οικογένειας των Γριβαίων, υπήρξε το χωριό Τόσκει της Λάκκας Σουλίου, γεννάρχης δε κατά τις υπάρχουσες ειδήσεις ο Θόδωρος Μπούας Γρίβας. Σημειώνω, πως καθώς το πλήρες όνομα του γενάρχη των Γριβαίων φανερώνει η οικογένεια τους υπήρξε κλάδος της αλβανικής φάρας των Μπουαίων, γνωστής από τον μεσαίωνα σ' έναν μάλιστα εκ των οποίων Γκίνη Μπούα ονομαζόμενο ο Σέρβος πνευματικός Συμεών αδελφός του βασιλιά των Σέρβων Στεφ. Δουσάν (ΙΔ' αιώνας) παρεχώρησε περί τα μέσα του ίδιου αιώνα την Αιτωλ/νία σε άλλον δε φύλαρχο Αρβανίτη κι αυτόν τον Πέτρο Λιάσα, την περιοχή της Άρτας, καθώς αναφέρεται στο χρονικό των Ιωαννίνων, την οποία Άρτα κατέλαβαν δέκα χρόνια αργότερα άλλοι Αρβανίτες φύλαρχοι, ο Ιω. Σπάτας κατά τις ίδιες πηγές. Τα επίθετα τους σώζονται ως τα σήμερα σαν τοπωνύμια στην Αττική και πολύ γνωστά μάλιστα.

Το επίθετο Γρίβας (από το αλβ. grīb/a-λινάρι) γίνεται για πρώτη φορά γνωστό στα χρόνια της πρώτης Τουρκοκρατίας, όταν οι Τούρκοι κατακτητές διεκήρυξαν περί τα μέσα του ΙΣΤ' αιώνα, ότι όσοι Ηπειρώτες φοβηθέντες έφυγαν στο εξωτερικό, μπορούν να επιστρέψουν στον τόπο τους και να πάρουν τις περιουσίες τους, αν τουρκέψουν. Πολλοί από την φυλή των Μπουαίων εγύρισαν και αλλαξοπίστησαν, αφού έλαβαν τα κτήματά τους. Ένας απ' αυτούς ο Θόδωρος, που δεν αλλαξοπίστησε, εμφανίζεται κατά τις υπάρχουσες ειδήσεις το 1585 σαν αρματολός Λούρου και Βόνιτσας περιοχή, όπου με κέντρο το χωριό Περαιτιά απέναντι ακριβώς από τη Λευκάδα ξεχείμαζε τα πρόβατά του, όντας και ιδιοκτήτης του, μαζί με τον αδερφό του Γκίνο,

που έμενε στο πατρογονικό χωριό, το Τόσκει δηλ. Ο Γρίβας λοιπόν αυτός, ο Θόδωρος, καθώς ιστορεί ο Σάθας (Ελλ. Ανέκδοτα, Αθ. 1865): Υποκινούμενος υπό της Ενετικής Δημοκρατίας ύψωσεν εν Ακαρνανία και Ηπείρω την σημαία της επανάστασης, και εν μια νυκτί επιπεσών έσφαξε τους εν Βόνιτση και Ξηρομέρω Τούρκους. Το παράδειγμα αυτού μιμήθηκαν και οι αρματολοί της Ηπείρου Πούλιος Δράκος και Μαλάμος, οίτινες επελθόντες κατέλαβον την Άρταν και ώδυσαν κατά των Ιωαννίνων, θύοντες και απολλύντες. Οι εν Θεσσαλία και Μακεδονία Τούρκοι συσσωμαθθέντες ήλθον εις βοήθειαν των Ιωαννίνων, καθ' ον χρόνον και ο πασάς της Ναυπάκτου επί κεφαλής πολλών χιλιάδων εκώρει κατά της Ακαρνανίας· ο Γρίβας έδραμεν εις Αχελών, και πολεμήσας προς τους Τούρκους πναγκάσθη να οπισθοχωρήσει φέρων πολλές πληγές καταλαβών τις κλεισούρας παρήγγειλεν εις τον εν Ηπείρω αδελφόν του Γκίνο Μπούαν, ίνα σπεύσει εις βοήθειαν· ενώ δε απο ώρας εις ώραν ανέμενε την προσδοκωμένην επικουρίαν έμαθεν, ότι οι εν Ηπείρω επαναστάται κατανικηθέντες διελύθησαν, και ότι ο αδελφός του διωκόμενος υπό των Τούρκων έφθασεν εις Περαιτιά, ένθα γενναίως μαχόμενος έπεσε. Ο Θεόδωρος καθορών τον επικείμενον κίνδυνον οπισθοχώρησε, πριν οι εξ Ηπείρου ερχόμενοι καταλάβωσι τα νώτα, και περάσας μετ' ολίγων πιστών οπαδών εις Ιθάκην, απεβίωσεν εκεί εκ των πληγών. Αντί του Γρίβα διωρίσθη υπό των Τούρκων αρματολός ο εκ Βάλτου Τρομπούκης ο Συντεκνιώτης.

Από τους παραπάνω δύο αδελφούς Γριβαίους ο Θόδωρος άφησε τρία παιδιά το Σίμο, το Χρήστο και τον Δράκο από τους οποίους ο πρώτος έφυγε από την Ιθά-

κη, όπου μετά τον ένδοξο θάνατο του πατρός του διέμενε και ήρθε το 1614 στην πατρίδα του τη Λάκκα, όπου αφού στρατολόγησε ικανούς οπαδούς επετέθη κατά του σφετεριστή του πατρογονικού του αρματολικιού, τον έδιωξε κι έγινε κύριός του. Δεν πέρασε όμως πολύς καιρός και αναγκάσθηκε από τον ίδιο σφετεριστή διωκόμενος να καταφύγει στη Λευκάδα και στην εκεί μονή του Προδρόμου, όπου το 1622 θα πεθάνει. Μάλιστα πάνω στον μαρμάρινο τάφο του υπάρχει η επιγραφή: “1622 Αυγούστου 16 Σίμω Μπούας εκοιμήθη εν Κυρίω”. Παιδιά αυτού του Σίμου ήταν ο Αποστόλης και ο Λέκας (Αλέξανδρος), που εγύρισαν στο Τόσκει, όπου μαζί με τους εκεί συγγενείς τους και άλλους Λακκιώτες κατέβηκαν στη Βόνιτσα και αφού σκότωσαν (1640) τον εκεί αρματολό και του πήραν το αρματολίκι ανεγνώρισαν δε καπετάνιο αδιαφιλονίκητο τον Αποστόλη, μεγαλύτερο αδελφό. Μετά το θάνατο του Αποστόλη τη θέση του θα πάρει ο γιός του Δράκος. Στη συνέχεια το αρματολίκι αυτό θ' αλλάξει χέρια μεταξύ των Γριβαίων και άλλων ισχυρών οικογενειών της περιοχής η ισχυρότερη από τις οποίες αυτή του Κατσικογιάννη θα βρίσκεται επί σειρά ετών σε πόλεμο με τα παιδιά του Δράκου Θόδωρο και Χρήστο. Τέλος ο Αποστόλης Γρίβας, γιός του Χρήστου, θα δώσει στο παιδί του Χρήστο τη θυγατέρα του Κατσικογιάννη και θα επέλθει ειρήνη μεταξύ των δύο οικογενειών αναγνωρισθέντος καπετάνιου του αρματολικιού Ξηρομέρου και Βόνιτσας του Χρήστου Γρίβα, ο οποίος βοηθούμενος κι από τους Κατσικογιαννίους θα επεκτείνει την αρματολική του περιφέρεια εκτεινόμενη από τον Λούρο ως το Αγγελόκαστρο της Ακαρνανίας. “Αναλαβών πάλιν το Αρματολίκι του, ως ασφαλέστερος των λοιπών συναδέλφων του Βουκοβάλα, Σουκαίου, Κοντογιάννη και Φερσσταθάν εις την θέσιν του· έχων τον ένα πόδα εις την Πρέβεζα, τον άλλον εις την Βόνιτσα και την πλάτην εις τις Νήσους, χωρίς να φοβήται καμμίαν καταδρομήν εκθρικήν, όχι μόνον εδιατήρησεν εις την εποχήν του το Καπιτάνάτον του ήσυχον, αλλά και άσουλόν κατέστη όλων των κατατρεγμένων εις πολλές περιστάσεις οωθεισάι ολόκληραι οικογένειαι Αρματο-

λών εις (54-55) την σκέπην του, “αι οποίαι” επανερχόμεναι πάλιν εις τις επαρχίας των την άνοιξιν εκυρίευαν αυτάς”. Ο Απóst. Γρίβας θα πεθάνει το 1750 και θ' αφήσει τρία παιδιά, το Χρήστο, τον Τσέλιο και τον Κώστα από τους οποίους ο Χρήστος καθώς είπαμε είχε αναλάβει και το πατρικό αξίωμα. Οι τρεις αδελφοί Γριβαίοι μυήθηκαν από τον απεσταλμένο της Αικατερίνης στη δουλωμένη Ελλάδα Γ. Παπάζωλη, Έλληνα από τη Σιάτιστα της Δ. Μακεδονίας, λοχαγό του Ρωσικού πυροβολικού και φίλου του ευνοούμενου της αυτοκράτειρας Γρ. Ορλώφ στο κατά των Τούρκων των Ελλήνων κίνημα (1769) υποκινούμενο από τους Ρώσους αδελφούς Ορλώφ τα γνωστά Ορλωφικά και ξεσπάσαν κατά των κα-

τακτητών όλων την Δ. Ελλάδα. Όταν δε άρχισαν να κατεβαίνουν κατά χιλιάδες οι Τουρκαλβανοί για να πνίξουν την επανάσταση των Αιτωλοακαρνανών, ενώ οι άλλοι αρματολοί της περιοχής συν-

“Μεμγμένος ο χαρακτήρ του Θεοδωράκη από πολλές ιδιότητες, καλός και κακός· δεν δυνάμεθα κατουδένά τρόπον να ειπούμεν ότι εδιαδέχθη την συμπάθειαν των προγόνων του και ότι επρόσθεσε περισσότεραν τιμήν απο ό,τι έχαιρον οι γονείς του, εις τον εαυτόν του (57)”.

Ν. Κασομούλης

θηκολόγησαν για να διατηρήσουν τα αρματολίκια τους οι Γριβαίοι αποφάσισαν να πολεμήσουν τους επιδρομείς με όλα τα μέσα. Αλλά ας ακούσουμε τον Σάθα, πως περιγράφει τα προηγηθέντα της σύγκρουσης και αυτή τη

Συνέχεια στη σελ. 2

Η επικοινωνία μας

Λένε κι έτσι είναι πραγματικά, πως μια φωτογραφία μιλάει με χίλιες λέξεις.

Βρήκα λοιπόν αυτή τη φωτογραφία, που είναι βγαλμένη πριν από 65 χρόνια.

Είναι σε ανάμνηση του έρανού για τον Ερυθρό Σταυρό. Από αριστερά επικοινωνούν:

- 1) Γεώργιος Λιόντος δάσκαλος Δ. Σχ. Γεωργάνων
 - 2) Αναστάσιος Γούσης Πρόεδρος Κοινότητας
 - 3) Γλυκερία Τσιρούκη
 - 4) Ευάγγελος Κραβαρίτης δάσκαλος
 - 5) Χαρίλαος Τσόγκας φοιτητής Νομικής
- Αλήθεια σήμερα γίνονται έρανοι για τον Ε.Σ.;

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Το Τοπικό Συμβούλιο Αχλαδέας και ο Λαογραφικός Πολιτιστικός Σύλλογος, προκειμένου να αναρτήσουν στο χώρο του πρώην Πνευματικού Κέντρου του χωριού τους, κάδρα με φωτογραφίες όλων των οικογενειάρχων, που έχουν αποβιώσει, παρακαλούν τους απανταχού Αχλαδιώτες να τους αποστείλουν παλαιές φωτογραφίες προκειμένου να τις μεγυνθύνουν και να τις τοποθετήσουν αναλόγως μόλις η μεγάλη αίθουσα ετοιμαστεί.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τους προέδρους και τα μέλη.

Οι Γριβαίοι κι ο Θεοδωράκης Γρίβας

Συνέχεια από τη σελ. 1

σύγκρουση των Γριβαίων με τους Αρβανίτες, και τον πρωικό τους θάνατο: "Απεράριθμα σίφη Αλβανών εισβαλόντα εις την Στερεάν Ελλάδα διπυθύνοντο εις την Πελοπόννησον. Ο αρματολός του Βάλτου Σταθός Γεροδμήος, αντί ν' ανατινάξη τους υπ' αυτόν Ακαρνάνας, ηρέσθη ίνα συνομολογήσῃ μετ' αυτών συνθήκην, εξασφαλίζουσιν αυτόν και τοις σωματάρχαις αυτού Μπουκουβάλα, Καρακίτσο και Κοντογιάννη, τ' αρματολικά του Βάλτου, των Αγράφων, του Καρπεννησίου και της Υπάτης. Το παράδειγμα όμως αυτού δεν εμμήθη και ο λεοντόθυμος αρματολός της Βονίτισης και Ξηρομέρου Χρήστος Γρίβας. Ούτος ήμα πληροφορηθείς την εις Ακαρνάνην εισβολή των αγρίων εκείνων ορδών, έβησε την πολιορκίαν του Βραχωρίου και έδραμεν εις συνάντησιν αυτών. Διαβάντες ούτοι τον Αχελώον πνώθησαν μετά των εν Βραχωρίω και υπό την αρχηγίαν του Αχμέτ Βαλή του Κάρλελι (Ακαρνάνης) και του Αλβανού Σουλεϊμάν διπυθύνθησαν προς το Αγγελόκαστρον. Ο Γρίβας με δύνηθεις ν' αντικρίσῃ την ορμήν αυτών αμέσως οπισθοχώρησε και έχωρσθη εις Αγίον Ηλίαν της Μπέαινας, έξω του Αγγελόκαστρου. Ο αδελφός αυτού Τοτέλιος μετά πενήντα οπαδών κατέλαβε την θέσιν

Ραγαβείκα, ο οπλαρχηγός Γεώργιος Λαχούρης την γέφυραν του Αγγελόκαστρου και το παρ' αυτή δάσος, ο δε Χρήστος τους εν Αγώ Ηλία ετοιμασθέντας προμαχώνας. Οι Τούρκοι διπρέθησαν εις δύο σώματα, εξών το μεν υπό τον Σουλεϊμάνν ήδουσε κατά του Τεζέλου και Λαχούρη, το δ' έτερον υπό τον Αχμέτνν κατιπυθύνθη κατ' αυτού του Γρίβα. Ο Τοτέλιος γενναίως επί τρεις ώρας αγωνισθείς ηρωικώς έπεσεν, ο δε Λαχούρης μη δύνηθείς ν' αντισταθή, έκοψε την γέφυραν, και δραμών πνώθη μετά τον αρχηγού, όστις δις είχαν αποκρούσει τον Αχμέτ. Ενώ δε ούτοι συμπλακέντες λυσσοώδως εμάχοντο, καταφθάσας ο Σουλεϊμάν κατέλαβε τα νώτα αυτών. Επί εξ κατά συνέκειαν ώρας τρομερός συνήφθη αγών, και επί τέλους οι επαναστάται απελπισθέντες απεφρότισαν ίνα διασχίσωσι εφίρηεις τα σίφη των Τούρκων. Ο Χρήστος Γρίβας και ο Λαχούρης πρώτοι εδήλθον από τους προμαχώνας, παρακολουθούμενοι υπό των επισταζόντων οπαδών, και τον τρόπον και την φρίκην διασπείροντες εις τας εχθρικές φάλαγγας ήρχισαν ήδη να διασχίζωσιν αυτές, όταν οι Αλβανοί λοξοδρομήσαντες επαναστατήθησαν προ αυτών. Οι λεοντόκαρδοι Ακαρνάνες ώρθησαν και κατά τούτων, αλλά περι-

κυκλοθέντες απεκόπησαν. Ο Γρίβας και ο Λαχούρης έπεσαν εν μέσω σωρείας εχθρικών πτωμάτων, και μόνον εξ αρματολοί υπό τον Μαυροδμήον πδυνήθησαν φυέγοντες να έλθωσιν εις Αιτωλικόν, ένθα οι μετ' ολίγων επελθόντες Οθωμανοί συλλαβόντες εθανάτωσαν και τούτους. Τριακόσιοι ήσαν οι μετά των Γριβαίων και του Λαχούρη πεσόντες κατά την ένδοξον του Αγγελόκαστρου μάχην. Τα πτώματα αυτών διαταγή του Αχμέτ έμειναν άταφα και αι κεφαλαί του Χρήστου και του Τεζέλου Γρίβα, ως και του Λαχούρη, ανεπιλάρησαν επί δοκών εν τω διασταυρώματι της οδού του Αγγελόκαστρου. Η δε θέσις, εν η έπεσαν οι μεγάθυμοι αρματολοί, φέρει άκρι τούδε το όνομα των Γριβαίων τα κόκκαλα". (Πρβλ. Κ. Σάθα, Τούρκ. Ελλάς, Αθ. 1867. Γυϊός αθλητικός του ήρωα Χρήστου ήσαν ο Δράκος που τον μεγάλωσε ο παπούς του Κατσικογιάννη. Αφού έγινε άνδρας, αναγνωρίστηκε καπετάνιος του αρματολικίου του πατρός του. Το 1797 πεζομέρος από τον Αλή - πασιά, αναγκάσθηκε να καταφύγει στα Ερτζάνισα και να μπει στην υπηρεσία των Ράλλων, που και είχαν τότε τα νποιά, όταν δε οι τελευταίοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα ίδια νησιά πολιορκούμενοι από τους Αγίλο - Ρώσους ο Δράκος παρέμεινε εκεί στην πρόσκληση του πο νονράτου Αλή να επιστρέψει και παραλάβει το αρματολίκι του πέσιπκε και εγύρισε στον τόπο του. Όταν όμως ο Αλής του ζήτησε να πάρει μέρος στην εκστρατεία του κατά του Γαρδικίου, αρνήθηκε, τον εκάλισε ο ίδιος στα Πάννινα, όπου τον εδηλητηρίασε. Αδελφός του Δράκου ήταν ο Γιώργος ο επικαλούμενος Σβήγγος, που έλαβε μέρος στον Αγώνα του '21 και έπεσε ηρωικά μαζί με το παιδί του

Συνεχίζεται

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Στους κατοίκους του Βουλιάρατι Β. Ηπείρου

Ο Αριστοτέλης και η Αναστασία Δερδεμέζι μπροστά στον τάφο του πατέρα τους Ιωάννη

Με την ευκαιρία της επίσκεψης στο ιστορικό χωριό σας Βουλιάρατι για ευλαβικό προσκύνημα στους τάφους των γονέων μας, που αναπαύονται 62 χρόνια στον φιλόξενο τόπο σας, θέλω από την εφημερίδα σας να ειπώ ότι:

Αισθανόμασθε με τη σύζυγν μου την ανάγκη να ευχαριστήσουμε όλους που μας βοηθήσανε με κάθε τρόπο για την εκτίλθρωση του υπέρτατου χρέους του ευλαβικού προκυνήματος στον τάφο του πατέρα μας και των άλλων ηρώων του Ελληνοϊταλικού πολέμου που είναι στο λιτό και απεριττο στρατιωτικό νεκροταφείο του χωριού σας.

Να ευχαριστήσουμε τον πρόεδρο της κοινότητας κ. Μπούνταλη τη δημιουργοντία και όλους τους Βουλιαρατινούς, για την θερμή υποδοχή, την άριστη φιλοξενία και τον εγκάρδιο αποκαρτερισμό κατά την αναχώρησή μας από το χωριό.

Να ευχαριστήσουμε για τη μεγάλη τιμή της ανακήρυξής μας σε επίτιμους δημότες του ήμορφου χωριού σας. Να ευχαριστήσουμε τον αξιόλογο οικονομολόγο ιστορικό ερευνητή και στοχαστή κ. Αγαθοκλή Παναγούλα που με ακαταπόνηση προσπάθεια, επιμέλεια, ζήλο και αγάπη έφερε στην επιφάνεια τα ονόματα των πεσόντων στρατιωτών που βρίσκονται θαμένοι στον αιματοβαμένο τόπο του χωριού σας. Επίσης για το βιβλίο "Όσοι δεν γύρισαν από το μέτωπο" που δίνει με ενάργεια τα πολεμικά γεγονότα που διαδραματίστηκαν στο χωριό Βουλιάρατι και την ευρύτερη περιοχή το 1940-41, διερευνώντας στρατιωτικά αρχεία και κάθε αξιοποιήσιμη πηγή, βιβλίο, με απόσταγμα σκέψης και γνώσης και απαύγασμα στοχασμού.

Τέλος να αναφερθεούμε με σεβασμό στους αιμινόστους Γεώργιο και Χρήστο Καλυβοπούλου εργάτες του πνεύματος και της παιδείας άντρες με υψηλά πατριωτικά ιδανικά που βοήθησαν τους τραυματίες στρατιώτες και που κατέγραψαν, δίδωσαν και παρέδωσαν στους συγγενείς τους τα αδιάβλητα έγγραφα, που κατείχαν για τους πεσόντες στις μάχες της περιοχής.

Αναφερόμαστε με σεβασμό και στον αείμνηστο Δημήτριο Μπάκο που φρόντιζε τους τάφους κρατώντας συντροφιά στους ήρωες.

Με τιμή
Αριστοτέλης και Αναστασία Δερδεμέζι
Κυψέλη, Αθήνα

ΒΟΓΚΛΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΑΞΙΤΖΗΣ
ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ 22 Τ.Κ. 11141 ΓΑΛΑΤΣΙ ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 2102280095

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
3ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 52 ΑΝΑΤΟΛΗ
ΤΗΛ. 2651049241 - 47154

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
ΠΑΝΤΟΥΛΑ
ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 6 - 1ος ΟΡΟΦΟΣ
Τηλ.: 2651075522 ΚΙΝΗΤΟ 6944713023
ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΝΔΥΜΑΤΑ «CAPRICE» - ΧΡ. ΡΑΔΗ
ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 6
ΤΗΛ. 2651035895 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Υπόμνηση

Ανάσταση στο Μοναστήρι της Παναγίας, Πάσχα 2003. Υατερα από τριάντα χρόνια επιστρέφουμε στην παραδοσιακή αναστάσιμη λειτουργία στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλχαδέας.

Όλοι είμαστε εκεί! Κάτω από τον ήλαρό λαμπριάτικο πολυέλαιο της Ανάστασης. Πλημμύρισε η εικονισιά από κόσμο. Ενορίτες, γέροι και νέοι, Μεσοουριώτες, ξενητεμένοι, ντόπιοι και ξένοι, παρά τις οδικές δυσκολίες, φθάσαμε εδώ να ακούσουμε το "Χριστός Ανέστη".

Αυγά κόκκινα και κουλούρια "αγάπης" γευτήκαμε από τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου. Το τσούγκρισμα των αυγών και οι ευχές δεν είχαν τελειώσει.

Ταύτα τα λαμπριάτικα. Εχομε στραμένη την προσοχή μας στην Παναγιά, στο Μοναστήρι, Δημοτικό Διαμέρισμα Αχλαδέας Δήμου Λάκκας Σουλίου, η οποία πανηγυρίζει τον Δεκαπενταύγουστο.

Περιμένουμε όλοι οι γύρω κάτοικοι την συνένωση με δρόμο του Μοναστηριού με το Δημοτικό Διαμέρισμα Λίππας του Δή-

μου Σελλών.

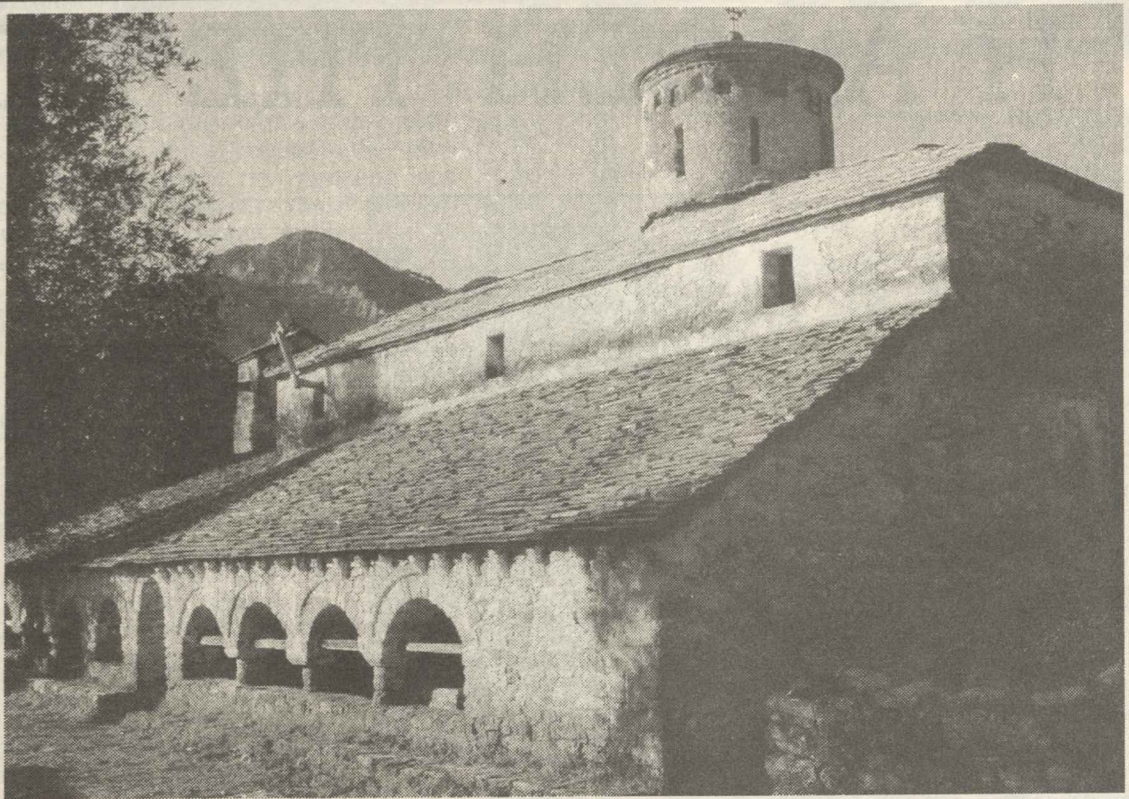
Διάνοιξη δρόμου απόστα-σες εκατό μέτρα!

Δαπάνη με τοιχεία αντιστήριξης σε χρηματικό ποσό των (20000) είκοσι χιλιάδων ευρώ. Χρήματα τα οποία πληρώνουν οι κάτοικοι κάθε μέρα σε καύσιμα τροχοφόρου που πηγαиноέρχονται στη Λίππα, στα Τσερίτσασα, στην Τύρια για διάφορες δουλειές.

Οι νέοι Δήμαρχοι, τα νέα Δημοτικά Συμβούλια του Δήμου Λάκκας Σουλίου και του Δήμου Σελλών, έχουν τον πρώτο λόγο. Δεν μιλάω για ασφαλιστικότητα δρόμων. Υπόμνηση κάνουμε για διάνοιξη χωματόδρομου!

Χριστός Ανέστη.

Μαρκόπουλος

Κατάρα του τόπου τα πάθη μας στη 10ετία του 40

Μια διδακτορική διατριβή του Πανεπιστημίου του Λονδίνου με τον τίτλο «Ο μετασχηματισμός του Λόγου» στην Ελλάδα, του 2003, είναι πρόκληση διότι μονομερώς διαστρέφει εκείνα τα πάθη μας.

Μετά από 50 χρόνια εκείνα, τα πάθη ξαναεμφανίστηκαν πιο έντονα και χειρότερα ως «Νέα Εποχή» και η συμπεριφορά η ανθρώπινη στους ίδιους βασανισμένους τόπους είναι περισσότερο απάνθρωπη και σκληρή.

Εκείνα τα δύσκολα χρόνια, τα πολεμικά και της κατοχής, της πείνας, της προσφυγιάς, του τρόμου και του αίματος, εμείς μικρά παιδιά, **πολλά παιδιά**, χορταίναμε στα χωριά μας την άγρια ελευθερία σαν αγρίμια που στον κίνδυνο ημερώναμε και λαρόναμε στην αγκαλιά της μάνας, της γιαγιάς και της οικογενειακής κρυψώνας.

Τότε υπήρχε ελπίδα και όραμα... Αυτά κάπως θυμηθήκαμε προχτές στου Κώστα του Σκουλίκα το κέντρο, με τον Μ. Τζέκο και οι νεώτεροι άκουγαν και ιδιαίτερα την θύμησή μας στο δυνατό σοκ στην Παδόπολη της Κέρκυρας τον Δεκέμβριο του 1948...

KOLLIAS TOURS
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΚΟΛΛΙΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ 22, ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΗΛ.: 2109641644 και 697894301

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΑΠ. ΡΟΥΚΟΥ
Ν. ΖΕΡΒΑ 43 ΑΝΑΤΟΛΗ ΤΗΛ. 2651047107
Διδάσκονται Αγγλικά, Ιταλικά, Γερμανικά, Ιταλικά και κομπιούτερς
ΑΥΣΤΗΡΑ ΟΛΙΓΟΜΕΛΗ ΤΜΗΜΑΤΑ

ΟΥΖΕΡΙ «ΣΕΡΓΙΑΝΙ»
ΔΩΔΟΝΗΣ 79 ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΗΛ.: 2651046877

ΓΕΝΙΚΟ ΕΜΠΟΡΙΟ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΚΑΡΕΚΛΩΝ - ΤΡΑΠΕΖΙΩΝ
ΚΑΡΑΒΙΑΔΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΠΟΛΥΣΤΑΦΥΛΛΟ ΤΗΛ. 2654041654, 41627

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΩΤΣΗΣ
ΧΟΡΟΔΙΑΣΚΑΛΟΣ - ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ 68 - ΤΗΛ. 6016795 ΠΑΤΗΜΑ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ

παιδιών, που είμασαν θύματα του αγρίου και ακατανόητου πολέμου της πατρίδας.

Αγρίμια του λόγου και των βουνων που στον κίνδυνο βρήκαμε σιγουριά σε κάποια τρύπα κοντά στους δικούς μας.

Για μια 10ετία είχαμε συνθησίου την αγριότητα των αντιπάλων, την πείνα την υστερήση και τον φόβο, τους σκοτωμούς που γίνονταν στις μάχες ανάμεσά μας. Γεμάτες οι τόσες μας από διαφορετικές μαρτυρίες και σφαίρες και είχαμε βρεί μόνοι μας πολλές τέχνες να βγάζουμε τα κα-

ψούλια, να «σκάγαν» πυρομαχικά μέχρι και χειροβομβίδες, να ξεπερνάμε τόπους με νάρκες.

Αυτά τα επικίνδυνα κι ακατανόητα σκέπαζε η στοργή της οικογένειας, τα κάλυπτε, τα ξεπερνούσε όλα.

Αυτό το υπέρτατο αγαθό της οικογενειακής θαλπωρίας, ασφάλειας, ζεστασιάς, εμπιστοσύνης, αμοιβαίας αγάπης κινδύνευε το 1947 - 1948 από το απάνθρωπο σκληρό παιδομάζωμα.

Κοπάδια περνούσαν τη νύχτα από τα περάσματα της Λάκκας και του Σουλίου τα αρπαγμένα με τη βία παιδιά, από τα νοτιότερα μέρη της Ελλάδος για τη Μουργκάνα, και στη συνέχεια για τον παράδεισο της Αλβανίας και των άλλων Ανατολικών χωρών του κομμουνιστικού μπλοκ.

Από το φθινόπωρο του 1948 ήμουν παπανάστασιος **ΠΙΡΡΟΣ** **ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ DPLG**
ΓΡ. ΑΥΣΕΠΤΙΟΥ 6 ΚΗΦΙΣΙΑ
ΤΗΛ. 2106233721 και 2108019273

ΑΓΟΡΑΙΟ ΤΑΞΙ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΤΣΑΛΛΟΣ
2654041823
6946752466

cafe indigo
ΚΟΛΙΑΚΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ
ΛΕΥΚΑΔΑΣ
ΤΗΛ. 2645026588

πρόσφυγας στη Φιλιππίδα. Με πίστη ο πατέρας μου και με παρέδωσε στους αρμόδιους για την πρόνοια, στην Καπλάνειο Σχολή στα Πάννινα. Εκεί ανταμώθηκα με τα περισσότερα παιδιά του χωριού μου.

Οι αθίσουσες διδασκαλίες είχαν μετατραπεί σε θαλάμους 30-40 παιδιών. Σπρώναμε στο πάτωμα κουβέρτες στρατιωτικές και η ζεστασιά για το ξανανατάμωμα με τα παιδιά του χωριού ξανασκέπαζε κάθε δυσκολία και νοσταλγία για 20 μέρες.

Εγινε κατανομή σε διάφορες παιδοπολείς κι εμείς θα πνιγνίναμε στην Κέρκυρα, στο **Ανάκτορο του Κάιζερ** και της Αυτοκρατορίαςας Ελισσαβέτ, που έμεινε γνωστή ως «Σίον».

Η κίνηση μας προς την Ηγουμενίτσα σκέπαζε η στοργή της οικογένειας, τα κάλυπτε, τα ξεπερνούσε όλα.

Εμείς ζούσαμε τη χαρά της αλλαγής, τη χαρά της απόλαυσης του ατοκινιού, ζούσαμε την προσδοκία ότι για πρώτη φορά στη ζωή μας θα βλέπαμε θάλασσα. Κάθε σκέψη αποχωρισμού, απομακρυνσης από την Ηπειρο, φόβου εμπλοκής σε μά-

χες δεν είχε θέση στις νέες εμπειρίες. Με χίλιες προφυλάξεις κατά το σούρουπο μας επιβίβαζαν σε βενζινακάτους. Θυμάμαι το ψιλόβροχο της 10ης Δεκεμβρίου, τα μικροκύματα της θάλασσας, το πέρασμα στο σκατάδι γεμάτο υγρασία και την από-

κτημη προσέγγισή μας στην πραγματικότητα της μαυρίλας του τρόμου του πολέμου, του βίσιου αποχωρισμού, της μακρινής ξενητιάς προς το άγνωστο.

Με αυτή την ψυχική διάθεση αποβιβαστήκαμε στο λιμάν που ήταν το τε μπροστά από το κέντρο «Στά παύρο γάτο». Δεν μαλάκωνε η ψυχή μας με τίποτε, παρά την ευγένεια του

Κερκυραϊκού λαού που μας περίμενε κατά χιλιάδες στο λιμάνι. Τις πρώτες μέρες λοιπόν, όπως σημειώσαμε στην αρχή, με τον Ανδρέα κάναμε το σχέδιο απόδρασης από το Αχιλλείο. Ο μακαριστός γείτονάς μου Θωμάς Ράδης μας βρήκε κάποιον σταγιά εμένα και του Ανδρέα κλαμένους. Στου Μπέλλα τον είχαμε «καπετάνιο» και με την επηροπή μου είχε, μου απέσπασε το σχέδιο δραπέτευσης από την Παδόπολη την 18η Δεκέμβρη του 1948. Ευτυχώς «προδόθηκε» το σχέδιό μας στον ομαδόρχη μας και σωθήκαμε από μια νέα περιπέτεια στην πόλη της Κερκύρας τουλάχιστον.

Πέρασαν πολλά χρόνια. Όταν τα κομματικά πάθη οδύνωνταν, στις διαμάχες εμείς τα παιδιά των παιδοπόλεων είμασαν για ελάχιστους τενεκέδες θορύβου, τα καλοπαίδια της Φρ. Δεν προκαλούσαμε ποτέ κανέναν, ταχτήκαμε σε διαφορετικά κόμματα, δεν περιγράψαμε ποτέ τα βάσανά μας σε κανέναν, κι αγωνιστήκαμε να φέρουμε την πραγματική λήθη.

Όσοι για διάφορους λόγους επιβίωσαν βρεθήκαμε μακριά από τον τόπο και τον κόσμο που στερηθήκαμε από μικρά παιδιά ζούσαμε με τον όνειρο και τη νοσταλγία της επιστροφής. Πολλά από τα παιδιά του παιδομαζώματος γύρισαν στον τόπο τους. Πολλοί από μας τους τυχερούς που δεν γευτήκαμε τον «παράδεισο» των Ανατολικών χωρών είμαστε για κάποιους δικούς μας ανθρώπους ξένοι.

Οι δικοί μας, νεώτεροι, δεν ενδιαιφέρθηκαν ποτέ να μάθουν τη δική μας ιστορία γιατί εμείς ως «πλήθιο» αγωνιζόμασταν για τη λήθη. Ποιός ερήμωσε αυτόν τον ελυστημένο τόπο που δεν μας χωράει.

Βασσαρίων Μπακόλας
1η Μάρ 2003

Ιωάννης Περ. Γιαννάκης

Οφθαλμίατρος Χειρουργός Laser
Επιμελητής Νοσοκομείου Αεροπορίας
τηλ. 2106753667
Κιν. 6945556640
Τηλ. 210 7463971

Κατεχάκη 20 & Μεσογείων, 115 25 Ν. Ψυχικό

Η ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ Μέρος Β'

Της φιλόλογου Σοφίας Πιστοφίδου Τσόγκα

“Ην δέ πάσα η ζωή του ασιδίου εν βασιλεύσει και γαληνότητος και μάρτυρος τούτου χρόνι τεσσαράκοντα εννέα και μίνες τρεις και ημέρα είκοσι”.

Προφητικά στάθηκαν τα λόγια του Βησσαρίωνα προς τον βασιλέα, “... και ζήσεις παρά τη μνήμη των οπληγόνων ανθρώπων αθάνατος, ουδέ συναποθάνειται τώ σώματι η φύμη τε και το όνομα, αλλά και τη νύν ευφρομία αθάνατον και την μετά θάνατον εύκλειαν έξεις...”

Το παραμύθι της Βυζαντινής Ανατολής τελείωσε με δάκρυα, αίμα και σπαργαμό· όμως οι ήρωές του περιμένουν, ακόμη, το άγγιγμα του θρόνου, που τους πήρε στα φτερά του, από την ώρα που ξεπέρασαν, με τη θυσία τους, τα όρια της ανθρώπινης υπόστασης και έγιναν ΙΔΕΑ· πεντακόσια πενήντα χρόνια τώρα, περιμένουν το ζήτημα απο τον πολύχρονο ύπνο..

“Απ ουρανού κλειδίν έρθεν· ε σ’ Αγί Σοφιάς την πόρταν. Χρόνους έρθαν κ’ επέρασαν, καιροί έρθαν κ’ εδέβαν, ‘νεοπάλην το κλειδίν αθέε, κ’ επέμνεν κλειδωμένον. Θελ’ απ ουρανού μάσταρον κι απο την γην αργάτεν”.

Ο Ελληνισμός, σε κάθε γωνιά του, αισθανήθηκε βαθύτατα το πλήγμα και έμεινε απαρνηγός - αλλά και μνήμων, “... και εις το δυσπροσιώτατον χωρίον της Πελοποννήσου, της Στερεάς και των Νήσων, η υπερήφανος και αμαθής γραύς, δεικνύουσα εις το έγγονον αυτής, διά της υποτιρεμούσης χειρός της, ωρισμένον αστερισμόν, λέγει αυτό· “Βλέπεις, παιδί μου, την Κλαδευτήρα; πάει να βασιλέψη ‘ε την Αγία Σοφιά !

“Οι Έλληνες δεν είναι ομής ανθρώπων αγνώστου προελεύσεως ριφθέντων επί των Ελληνικών ακτών, ναυαγών, ρακενδυτών και ημιθνήτων, οτινες ανανήψαντες και τριβόντες επεπληγμένους οφθαλμούς συσκέπτονται ποίαν οδόν να λάβωσιν. Ο Ελληνικός λαός, επί της γης αυτού προαιώνως ζών, καλώς γνώσκει την κατάλληλον οδόν, επ’ αυτής διαρκώς βαδίζων και ουδέποτε ταύτης παρεκτραπείε”.

Την επομένη της Αλώσεως, ο Ελληνισμός γνωρίζει ακριβώς τι πρέπει, τι να πράξει, ποιά είναι η οδός που θα πορευθεί.

Την ίδια ώρα που θρηνεί το γεγονός της Αλώσεως, βλαστάνει μέσα από τα ματωμένα σωθικά η επιβίβα για λύτρωση, ανάσταση, ανακτίηση της Αυτοκρατορίας του.

“... Σώπα, κυρία Δέσποινα, μην κλαίεις, μη δακρύζεις, πάλε με χρόνους και καιρούς, πάλε δικά σου είναι”!

Τα ιδανικά του Ελληνικού Έθνους και οι προσδοκίες του παίρνουν μορφή θρήνων, προφητειών, θρύλων και παραδόσεων, που μεταφέρουν το μήνυμά και την πίστη της απελευθέρωσης, μέσα απο θαύμα !

“Διπλό τριπλό θα πάρουμεν αυτό που μας επάρθη κ’ η πόλη κ’ η Αγία Σοφιά δική μας θένα γένη”.

“Ω Κωνσταντίνε βασιλεύ, τι να

‘ναιν απο σένα; Λέγουν ότι απέθανες επάνα στο σπαθίν σου. ήκουσα πάλιν, λέγουσιν και είσαι κεκρυμμένος υπό χειρός της πανσθενούς δεξιάς κυρίου. Μα κάρη να ‘σαι ζωντανός, σαν είσαι αποθαμένος !”

“Κι εκεί που ένας αράπης σήκωσε το σπαθί του να χτυπήσει το βασιλιά, ήρθε άγγελος κυρίου και τον άρπαξε και τον πήγε σε μια σπηλιά, βαθιά στη γη κάτω, κοντά στη Χρυσόπορτα - Εκεί μένει μαρμαρωμένος ο βασιλιάς, και καρτερεί την ώρα να ‘ρθει πάλι ο άγγελος να τον σπρώξει. Οι Τούρκοι το ξέρουν αυτό, μα δεν μπορούν να βρουν τη σπηλιά· ... γι’ αυτό έχτισαν την πόρτα, που ξέρουν πως απ’ αυτή θα έμπει ο βασιλιάς για να τους πάρει πίσω την Πόλη - Μα όταν είναι θέλημα Θεού, θα κατέβει ο άγγελος στη σπηλιά, και θα τον ξεμαρμάρωσε, και θα του δώσει στο χέρι πάλι το σπαθί που είχε στη μάχη. Και θα σπρώξει ο βασιλιάς και θα μπει στην πόλη απο τη Χρυσόπορτα, και κυνηγώντας με τα φουατά του τους Τούρκους, θα τους διώξει ως την Κόκκινη Μηνιά ! ...”, ή στο Μονοδένδρι, κάπου στα όρια της Περίας.

“Να πούν απ’ εκεί που ήλθαν έως Μονοδενδρίου καθά και το πελούμενον ούτως μέλλει να μάθουν”.

“Όταν οι Τούρκοι μπήκαν στην Αγία - Σοφιά, ένας παπάς έκανε τη λειτουργία. Οι Χριστιανοί που ήσαν μαζωμένοι εσκόρπισαν, κι ένας γιαντίοαρης σήκωσε το σπαθί του να σκοτώσει τον παπά. Αλλά δεν μπόρεσε να τον κόψει, γιατί αφανίστηκε απ’ εμπρός του, και θα γυρίσει πάλι να τελειώσει τη λειτουργία τον καιρό που η Αγία - Σοφιά θα γίνει πάλι δική μας”.

“Μέσα στην Αγία - Σοφιά είναι μια χρυσή πόρτα, που ποτέ δεν μπόρεσαν να την ανοίξουν οι Τούρκοι. Αλλά και οι ίδιοι δεν το θέλουν, γιατί αν ανοιχτεί η πόρτα, μεγάλα κακά θα πάθει η Οθωμανική αυτοκρατορία”.

“Ήταν διαδεδομένη η πίστη, ότι, κατά θεία παραχώρηση, οι νεκροί κληρικοί τελούσαν μυστικά κάθε χρόνο τη λειτουργία της Αναστάσεως στην Αγία Σοφιά”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

μας εκεί θ’ ανατείλην· Προβαίνει ολοένα η ΑγιαΤράπεζα και βούλεται να πιάσει στεριά. Αργά ή γρήγορα θα την πιάσει τη στεριά. Και τότε, σ’ όλη την ελληνική γη, από άκρη σ’ άκρη, απο νότο και βοριά, χαρούμενος ο ήλιος θα πυρώσει τους δούλους, καμπάνα θα σημάνη σε κάθε μινάρε και τα τζαμιά θα ηχολογήσουν τη χριστιανική την εθνική μας λειτουργία.

Τότε θα πάρουμε και τα κουρσεμένα πίσω. Τα πλούτη μας, τις δόξες, τα ιερά μας ..., και η πόλη μας θα γίνει καύχημα και στόλος της Οικουμένης, όπως ήταν πριν την μαρνή του βενετσάνου το αγκάλισμα και το βάρβαρο ποδάρι του Τούρκου. Να· θα ζήσουμε και θα θεριψούμε και θα δοξαστούμε πάλι. Είμαστε άντρες· εμείς μωρ’ είμαστε Έλληνες !

Και δεν ήταν, όχι, ο ναύτης ο ταπεινός. Ήταν ο ελπίτισμός ολόκληρος, με την ακλόνητη πίστη στις παραδόσεις και τους θρύλους του”.

Οφείλει ο σύγχρονος Ελληνισμός να σέβεται και να τιμά την ιστορία του, να έχει Γνώση και Μνήμη της υπάρξεως και της πορείας του έθνους του. Οφείλει και σήμερα να προσέξει τα λόγια του σοφού Ακαδημαϊκού Δημητρίου Καμπούρογλου (1852 - 1942), “Οι εξ αμαθείας ή εκ προκαταλήψεως υποτιμώντες της Πατρίδος το παρελθόν και οι επιβουλεύοντες ή παραβλάποντες το μέλλον αυτής, χρονολογικώς μόνον διαφέρουσιν αλλήλων.

Και από τότε είναι εκεί καιρός διαμάντι, ήλιος κατάργητος, νερό τρισάγιο - Μύρο ανεβαίνει α-πρόσμενο ούτως μέλλει να μάθουν”.

“Όταν οι Τούρκοι μπήκαν στην Αγία - Σοφιά, ένας παπάς έκανε τη λειτουργία. Οι Χριστιανοί που ήσαν μαζωμένοι εσκόρπισαν, κι ένας γιαντίοαρης σήκωσε το σπαθί του να σκοτώσει τον παπά. Αλλά δεν μπόρεσε να τον κόψει, γιατί αφανίστηκε απ’ εμπρός του, και θα γυρίσει πάλι να τελειώσει τη λειτουργία τον καιρό που η Αγία - Σοφιά θα γίνει πάλι δική μας”.

“Μέσα στην Αγία - Σοφιά είναι μια χρυσή πόρτα, που ποτέ δεν μπόρεσαν να την ανοίξουν οι Τούρκοι. Αλλά και οι ίδιοι δεν το θέλουν, γιατί αν ανοιχτεί η πόρτα, μεγάλα κακά θα πάθει η Οθωμανική αυτοκρατορία”.

“Ήταν διαδεδομένη η πίστη, ότι, κατά θεία παραχώρηση, οι νεκροί κληρικοί τελούσαν μυστικά κάθε χρόνο τη λειτουργία της Αναστάσεως στην Αγία Σοφιά”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

“Έλεγαν ότι τη Μεγάλη Πέμπτη, που βάφονται τα αυγά του Πάσχα, το προαύλιο του ναού γεμίζει κόκκινα τσόφλια”.

ΜΟΥ ΤΑ ΛΕΝΕ ΚΑΙ ΤΑ ΓΡΑΦΩ

ΟΙ ΣΚΟΥΠΙΔΟΤΕΝΕΚΕΔΕΣ

Με τα παρακάτω λόγια σχολίασε φίλος και πατριώτης, το γεγονός της κλοπής δοχείων απορριμμάτων. “Το ότι είμαστε τενεκέδες μου το λέγαν και δεν το πίστευα, ήρθε όμως ο καιρός που διαπίστωση ότι είμαστε σκουπιδοτενεκέδες”. Βαρείά κουβέντα ετούτη του φίλου μου του Γ.Μ. όμως έχει δίκιο. Δυό φορές έκλεψαν τον κάδο σκουπιδιών παραδίπλα από το σπίτι του. Στο ερώτημα το τι τους ήθελαν μου απάντησε “... για πολλές χρήσεις. Βρέθηκαν κάδοι να είναι μέσα σε μαντριά και να έχουν ζωτροφές. Και το απίστευτο: Κάποιος παρουσιάστηκε να μεταφέρει τα τσίπουρα μέσα σε κάδο απορριμμάτων προκειμένου να τα αποσπάσει σε γειτονικό σπίτι, που διέθετε ρακοκάζανο». Αυτά και μη θέ μου χειρότερα. Τώρα το πως στην καταμέτρηση βρέθηκαν οι κάδοι σωστοί είναι άλλη και μάλλον ειδική παράγραφος.

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΦΕΝΕ

Κουρασμένος στο έπακρο και διψασμένος σφόδρα, μπήκα στο Καφενείο του Κώστα. Δυό τραπέζια περιτριγυρισμένα απο τέσσερους πέντε νοματιάους, προσφέρθηκαν να με κεράσουν. Δέχτηκα ευχαρίστως τη δροσερή μπύρα από το φίλο Αριστοτέλη Μπούση, που είχε κάνει εκεί μια στάση για ξεπόστιαμα, μιας και πήγαινε για το χωριό του πέρα στα ριζά των Σουλιώτικων βουνών. Απο τόνα στάλο ξανόιχτηκε η κουβέντα έτσι που συμμετείχαν όλοι οι θαμώνες.

Σε κάποια στιγμή έρχεται κοντά μας ο καλός μου φίλος Βασίλης Σκουλικάς. Άρχισε να μας λέγει διάφορα. Από το ΙΡΑΚ. Και μέχρι την Πόλη κ’ απ’ εκεί μέχρι κέντρο Ευρώπη και βάλε. Ο Τέλης, που προφανώς δεν γνώριζε καλά το Βασίλη, τον παρακολουθούσε προσπαθώντας ν’ αντιληφθεί και να ξεδιαλύνει όλη τη “φιλοσοφική” κουβέντα του, που έκλεισε με τον παρακάτω διάλογο. Βασίλης: Τα λέω καλά πατριώτη

Αριστ: Πολύ καλά τα λές, Βασίλης: Α! να μου ζήσεις λεβέντι μου εσύ είσαι πραγματικός Άρχοντας.

Αριστ: Ε ! όχι κι Άρχοντας. Βασίλης: Μωρέ Βασιλιάς είσαι!

Οπότε γυρίζει ο Αριστοτέλης κατ’ έμενα και με κοιτάζει απορημένα.

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Τι με κοιτάς του λέγω για να το λείει ο Βασίλης κάτι ξέρει...

Οι Συμμαθητές

Τούτα τα παλικαρόπουλα που παρακάτω φαίνονται στη φωτογραφία, δεν είναι παρά οι συμμαθητές της σχολικής χρονιάς, 65 - 66. Τότε με το “χαρτί” στο χέρι ξανόιχτηκαν στη σκληρή βιοπάλη για να κυνηγήσουν να πιάσουν και να δαμάσουν τη ζωή.

Πιστοί στο ραντεβού της τριετίας βρέθηκαν κι εφέτος όλοι μαζί το τρίημερο του Αγίου Πνεύματος. Αντάμωσαν στα Πάννινα το Σάββατο έφαγαν κι ήπιαν μαζί γιόμα και βράδυ αστειεύτηκαν, χόρεψαν, τραγούδησαν. Παρά τα γκρίζα μούλια των αγοριών, οι γυναίκες αιωνίως νέες με βαμένα μαύρα, ξανθά ή καστανά μαλιά ένιωσαν όλοι τους νέοι, ένιωσαν παιδιά. Η κουβέντα τους δεν ήταν στα σημερινά, αλλά σ’ εκείνα τα όμορφα, τ’ ανεπαλάνηπτα χρόνια, τα παιδικά. Την επόμενη της συνάντησης των πήγαν όλοι μαζί στο “σχολείο” τους στα Δερβιζιανα. Εκεί συνάντησαν έναν μεγάλο συμμαθητή τους τον ογδοντάχρονο Παπα - Λεωνίδα Νίκα. Με έκδηλη τη συγκίνησή του ο Παπανίδας υποδέχτηκε τους συμμαθητές του. Δάκρυα κύλισαν απο τα μάτια του όταν τους αντίκρυσε στην Παναγία των Γεωργάνων.

Οι συμμαθητές ήρθαν εδώ σε ευλαβικό προσκύνημα στον τάφο της συμμαθήτριάς τους **Όλγας Κονδάρου** όπου έψαλαν τρισάγιο στη μνήμη της. Το αυτό έκαναν και στο κοιμητήριο των Δερβιζιάνων, όπου αναπαύεται ο συμμαθητής τους, **Βασίλης Καμαρέτσος**.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Οι Συμμαθητές

Τούτα τα παλικαρόπουλα που παρακάτω φαίνονται στη φωτογραφία, δεν είναι παρά οι συμμαθητές της σχολικής χρονιάς, 65 - 66. Τότε με το “χαρτί” στο χέρι ξανόιχτηκαν στη σκληρή βιοπάλη για να κυνηγήσουν να πιάσουν και να δαμάσουν τη ζωή.

Πιστοί στο ραντεβού της τριετίας βρέθηκαν κι εφέτος όλοι μαζί το τρίημερο του Αγίου Πνεύματος. Αντάμωσαν στα Πάννινα το Σάββατο έφαγαν κι ήπιαν μαζί γιόμα και βράδυ αστειεύτηκαν, χόρεψαν, τραγούδησαν. Παρά τα γκρίζα μούλια των αγοριών, οι γυναίκες αιωνίως νέες με βαμένα μαύρα, ξανθά ή καστανά μαλιά ένιωσαν όλοι τους νέοι, ένιωσαν παιδιά. Η κουβέντα τους δεν ήταν στα σημερινά, αλλά σ’ εκείνα τα όμορφα, τ’ ανεπαλάνηπτα χρόνια, τα παιδικά. Την επόμενη της συνάντησης των πήγαν όλοι μαζί στο “σχολείο” τους στα Δερβιζιανα. Εκεί συνάντησαν έναν μεγάλο συμμαθητή τους τον ογδοντάχρονο Παπα - Λεωνίδα Νίκα. Με έκδηλη τη συγκίνησή του ο Παπανίδας υποδέχτηκε τους συμμαθητές του. Δάκρυα κύλισαν απο τα μάτια του όταν τους αντίκρυσε στην Παναγία των Γεωργάνων.

Οι συμμαθητές ήρθαν εδώ σε ευλαβικό προσκύνημα στον τάφο της συμμαθήτριάς τους **Όλγας Κονδάρου** όπου έψαλαν τρισάγιο στη μνήμη της. Το αυτό έκαναν και στο κοιμητήριο των Δερβιζιάνων, όπου αναπαύεται ο συμμαθητής τους, **Βασίλης Καμαρέτσος**.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Αργά το βράδυ αποχαιρετίστηκαν με την υπόσχεση να ξανταμώσουν την επόμενη τριετία ΟΛΟΙ.

Α

ΛΙΠΠΙΩΤΕΣ ΣΤΟ ΖΑΓΟΡΙ

Πρίν λίγο καιρό σε μια ολιγοήμερη απόδραση από το «κλεινόν άστυ» επισκέφτηκα τον όμορφο περιοχή των Ζαγοριοχωριών. Στα Ιωάννινα έκανα μια στάση σε συγγενική μου οικογένεια για να ευχαθώ για τις γιορτές που μόλις είχαν περάσει. Κατά την διάρκειά της επίσκεψής αυτής ο θείος μου ο Παύλος Πλιάκος, μου πρότεινε να περάσω από το χωριό Ελαφότοπος να αναζητήσω κάποιον κύριο Λιόντο που έχει καταγωγή από τη Λίππα. Συνέχισα το ταξίδι μου και κάποια στιγμή έφτασα στο χωριό Άνω Πεδίνα (Άνω Σουδενά) όπου και θα διέμενα για αυτές τις λίγες μέρες. Το βράδυ μετά το φαγητό, πιάσαμε την κουβέντα με έναν νεαρό γύρω στα 35 τον Κωνσταντίνο σιγάρα. Η οικογένεια Τσιγαρά διατηρεί παραδοσιακό ξενοίκιο και εστιατόριο, φτιαγμένα με πολύ μεράκι και γούστο. Όταν ερωτηθήκαμε, εγώ και η συντροφιά μου από που καταγόμαστε απάντησα από την Λάκκα Σουλή. Έκπληκτος ακούω τον συνομιλητή μου να μου λέει ότι και αυτός κατάγεται από την Λάκκα και μάλιστα από την Λίππα και είναι το γένος Γκούστη. Το γεγονός μου κέντρισε το ενδιαφέρον και άρχισα να αντλώ και να γράφω στοιχεία για το θέμα τόσο από τον Κώστα όσο και από την μητέρα του, Τσιγαρά Σωτηρία. Την πλήρη παροχή πληροφοριών όμως μου την παρείχε η Ανδρομάχη Καλιτσά η οποία είναι γιαγιά του Κώστα και μητέρα της Σωτηρίας Τσιγαρά. Η ιστορία

έχει ως εξής: Περίπου το 1910 με 1915 στην Λίππα παντρεύτηκαν οι Κώστας Γκούστης από την Κ. Λίππα (Μεσοούρα) και η Γιαννούλα Λιόντου από την Λίππα. Απόκτησαν τέσσερα παιδιά τον Αθανάσιο, την Καλλιόπη, τον Ευάγγελο και τον Βασίλη. Το 1915 περίπου, χρονιά κατά την οποία γεννήθηκε ο Βασίλης, η οικογένεια Γκούστη εγκαταστάθηκε στα Άνω Πεδίνα. Ο Κώστας Γκούστης εργάστηκε στο χωριό αυτό σαν βοσκός - επιστάτης, αλλά δυστυχώς μετά από λίγα χρόνια τον έχασε και τους δύο του γονείς και έτσι αναγκάστηκε να φύγει από την Λίππα και να πάει κοντά στη θεία του στα Α. Πεδίνα. Παντρεύτηκε και έκτοτε ζει στο χωριό Ελαφότοπος Ζαγορίου. Δυστυχώς όσο και να τον αναζητήσα δεν κατάφερα να τον βρώ. Συγχωριανοί του μου είπαν ότι ήταν για χρόνια αγροφύλακας και τώρα ασχολείται με θέματα της Εκκλησίας του χωριού. Χάι-κί αν ξανακηρύξω, πάλι Κώστα θα γυρέψω. Ο Βασίλης Γκούστης παντρεύεται την Ανδρομάχη Καλιτσά και αποκτούν τρία παιδιά τον Ευάγγελο, τον Δημήτρη και την Σωτηρία. Ο Βασίλης Γκούστης λίγα χρόνια πριν πεθάνει πραγματοποίησε ένα καμινό που είχε από μικρός, να επισκεφτεί την Λίππα. Όπως μου περιέγραψαν η κόρη και ο εγγονός του η στιγμή ήταν ιδιαίτερα συγκινητική αφού ο κ. Βασίλης χωρίς να γνωρίζει καλά χώρους και πρόσωπα γονάτωσε

και έκλαψε σαν μικρό παιδί. Η κόρη του κ. Βασίλη, Σωτηρία παντρεύτηκε με την σειρά της τον Τσιγαρά Ιωάννη και απέκτησαν τον Κώστα και την Μαρία. Σήμερα αυτοί οι δύο νέοι εκτός της ταυτότητας που αναγράφει το γένος Γκούστη, φέρνουν στη μνήμη τους πολλές και γλυκές αναμνήσεις από τους προγόνους τους. Σε αυτό το σημείο θα γυρίσουμε στον προαναφερθέν Αθανάσιο Λιόντο. Ο πατέρας του Αθανασίου Λιόντου ήταν αδελφός της Γιαννούλας Λιόντου. Όταν ήταν μικρός έχασε και τους δύο του γονείς και έτσι αναγκάστηκε να φύγει από την Λίππα και να πάει κοντά στη θεία του στα Α. Πεδίνα. Παντρεύτηκε και έκτοτε ζει στο χωριό Ελαφότοπος Ζαγορίου. Δυστυχώς όσο και να τον αναζητήσα δεν κατάφερα να τον βρώ. Συγχωριανοί του μου είπαν ότι ήταν για χρόνια αγροφύλακας και τώρα ασχολείται με θέματα της Εκκλησίας του χωριού. Χάι-κί αν ξανακηρύξω, πάλι Κώστα θα γυρέψω. Ο Βασίλης Γκούστης παντρεύεται την Ανδρομάχη Καλιτσά και αποκτούν τρία παιδιά τον Ευάγγελο, τον Δημήτρη και την Σωτηρία. Ο Βασίλης Γκούστης λίγα χρόνια πριν πεθάνει πραγματοποίησε ένα καμινό που είχε από μικρός, να επισκεφτεί την Λίππα. Όπως μου περιέγραψαν η κόρη και ο εγγονός του η στιγμή ήταν ιδιαίτερα συγκινητική αφού ο κ. Βασίλης χωρίς να γνωρίζει καλά χώρους και πρόσωπα γονάτωσε

του. Σήμερα που το "Αρχοντικό" είναι ένας παραδοσιακός ξενώνας με πλήρεις ανέσεις και τους εξαιρετικούς ιδιοκτήτες να το κάνουν ιδιαίτερα φιλικό εξωλουθεί να έχει ένα από τα κάτω, δεξιά της εισόδου δωμάτιο το όνομα του Πήλιου. Αν λοιπόν βρεθείτε στο όμορφο τουτό Ζαγοριώ τα Άνω Πεδίνα ζητήστε να κοιμηθείτε στο "δωμάτιο του Πήλιου" που είναι δροσερό το καλοκαίρι και ζεστό το χειμώνα.

E.K.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑ

Στις εκλογές του περασμένου Οκτωβρίου, οι εκλογείς του Δήμου Λάκκας Σουλίου, εξέλεξαν με αισθητή πλειοψηφία τον Χρήστο ΝΤΑΚΑΛΕΤΣΗ για Δήμαρχο τους. Έναν νέο άνθρωπο με ικανότητες, εμπειρία στα θέματα οικιακής Αυτοδιοίκησης και όρεξη για δουλειά. Για να επιτύχει όμως στο έργο του, χρειάζεται τη βοήθεια και στήριξη όλων των δημοτών και ιδιαίτερα των Δημοτικών και Τοπικών Συμβούλων ώστε ο Δήμαρχος να μην ασχολείται μόνο με την επίλυση των μικρών καθημερινών προβλημάτων της περιοχής (π.χ. αλλαγή ηλεκτρικών λαμπτήρων, αποκατάσταση μικροβλαβών δικτύου ύδρευσης κ.λ.π.). Αντίθετα, πιστεύω, ότι ο νέος Δήμαρχος, συνεργαζόμενος στενά τόσο με τους συμβούλους όσο και με όλους τους φορείς της περιοχής (Πολιτιστικούς και Μορφωτικούς Συλλόγους, Αδελφότητες Δ.Δ. περιοχής, επιστήμονες, μέσα ενημέρωσης και λοιπούς παράγοντες) αλλά και με όμορους Δήμους, να επιδιώκει την επίλυση των γενικότερων και μεγαλύτερων προβλημάτων που απασχολούν τον τόπο μας. Ιδιαίτερα με την συμπαράσταση των ανωτέρω φορέων, επιβάλλεται να ζητεί και διεκδικεί δυναμικά από την κεντρική Διοίκηση (Υπουργούς, Περιφερειάρχες, Νομάρχες κ.λ.π.) την απαιτούμενη βοήθεια (οικονομική, τεχνική) για την εκτέλεση των απαραίτητων έργων, που έχει ανάγκη η τόσο εγκαταλειμμένη και πολύπαθη περιοχή μας, για να βγει από την απομόνωση και τη μιζέρια. Τότε μόνο θα μιλάμε για μια θετική και δημιουργική (και όχι πάλι χαμένη) τετραετία.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ «ΡΕΤΤΙ»

ΓΚΟΥΒΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 12 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΓΟΡΑΝΑ ή ΑΓΟΡΑΝΑ - ΤΡΙΚΑΣΤΡΟ

Το ιστορικό χωριό των θρύλων

Β' ΜΕΡΟΣ

Μετά από χρονικό διάστημα έξεπσε στο χωριό ένας αγιογράφος και οι δυο φίλοι δεν έχασαν καιρό. Τον πλησιάζουν, του λένε τι και το και συμφωνούν στο σούρουπο να δούν το θησαυρό. Έτσι κι έγινε. - Ο Αγιογράφος διάβασε τον προθάλαμο: "Μη θαυμάζεστε με εμένα, αλλά με την αδελφή μου στη Γορίτσα". Την ονομασία Γορίτσα ο αγιογράφος την ταύτισε με το σημερινό Καστρί Μεσοποταμίου. - Σε άλλο σημείο διάβασε: "Η πόρτα θα ανοίξει ή με πλιακόφης ή με βασιλικό αίμα ή με τεσσερτορίφυλλο". - Σε άλλο πάλι μέρος διάβασε: "Η γενιά εκείνου που θα φανερώσει το θησαυρό θα αφανιστεί ολοκληρωτικά". Μερικές επιγραφές έμειναν ανεργμηνεύσιμες. Περιττό να πούμε ότι έγινε σύσταση στον καινούργιο επισκέπτη για άκρα μυστικότητα. Το πρώο ο ερμηνεύτης των επιγραφών πήρε το δρόμο του νοτιά και την Άνω Ράχη. Οι δυο φίλοι ύστερα από συζήτηση τον ακολούθησαν και σε απόσταση μισής ώρας από το χωριό (στη θέση Κόνιτσα) τον άρτισαν και τον εφώνευσαν με ένα σκεπάρνι. Δικαιολόγησαν το όνομα και θεώρησαν επιβεβλημένη την εγκληματική τους πράξη, από το φόβο μήπως προδώσει το μυστικό στον αγά της Άνω Ράχης και στη συνέχεια στις τουρκικές αρχές. - Με το πέραςμα των χρόνων το μυστικό μεταφερόταν από πατέρα σε γιό, ώπουτο κάτοχος του μυστικού αυτού έγινε κάποιος Δημήτρης Πάτσος. Αυτός συνδέοταν με στενή φίλια με κάποιον εκ Κάλω Σκαρποντής ονομαζόμενον Νάκη Μπόκη, ο οποίος λόγω εγκληματισμού σε βάρος των Τούρκων πενούσε τον περισσότερο καιρό στα μέρη του Ξη-

ρομερίου (Ελληνικό). - Αφού έμαθε τα καθέκαστα από το φίλο του τον Τρικαστριώτη (Γορανίτη) έφερε από την παλιά Ελλάδα κάποιον που έλεγγε πως είχε διασυνδέσεις με ειδικούς, τον Γιωρ - Τασούλη από το Μπαμπινί Ξηρομερίου. - Ο Γιωρ - Τασούλης φτάνοντας στο Τρίκαστρο θέλησε να βεβαιωθεί για την ύπαρξη του θησαυρού, ζήτησε να τον οδηγήσουν επί τόπου. Οι κάτοχοι του μυστικού, που η πείρα των περασμένων και των άλλων τα παθήματα τόσα τους είχαν διδάξει, αφού τον κρατήσανε κρυμμένο μέχρι το σούρουπο, τον πήραν, του δέσανε τα μάτια μ' ένα μαντήλι και αφού τον σφιγγόγυρισαν αρκετές φορές, ώστε να χάσει την προσανατολισμό του ξεκίνησαν. Περιπατήσανε κατά την αφήγηση του Τασούλη, κάπου είκοσι λεπτά και πρόσκαιρα αθέλητα τυφλωμένοι ενεινόντας τις υπόλοιπες αισθήσεις του, από την συνοδοιπορία αυτή κράτησε αρκετά στοιχεία. Πέρασαν τρία κουστορέματα (ήταν χειμώνας). Ύστερα από το πέραςμα του τρίτου περιπατήσανε ομαλή έκταση ίσα με 120 βρασκελιές. - Μετά τις πρώτες δέκα βρασκελιές άκουσε κλάματα μωρού παιδιού. Στην είσοδο τον άγγιξαν κλαδιά δέντρου, από το οποίο με τρόπο καταχώνιασε στον κόρφο του λίγα φύλλα. Ήτανε ελιά. Σαν τελείωσαν τα σκαλιά ο τυφλός ανέβλεψε γιατί οι συνοδηγοί του του λύσανε τα μάτια. Έμεινε εκστατικός από τα όσα είδε. Κατά την επιστροφή χρησιμοποιήθηκε και πάλι το ίδιο τέκνασμα. Δέσμο ματιών, στριφογυρίσματα και κυκλωτερή πορεία. Στην επιστροφή συγκράτησε και νέο στοιχείο. Άκουσε βουβό μελισσών. Όλα αυτά τα διηγήθηκε κλαίοντας

σε κάποιον άλλον Τρικαστριώτη, τον Ευθύμιο Παπασταύρο. Φεύγοντας συμφώνησε με τους Τρικαστριώτες να φέρει ειδικούς να βγάλουν τον θησαυρό. Δεν πέρασαν παρά μονάχα τρεις μήνες και ο Τασούλης γύρισε φέροντας μαζί του πέντε Αθηναίους μεταξί των οποίων και τους αδελφούς Ψίλα. Το Στυλιανό και τη Βασιλική Ψίλα. Η Αθηναϊκή ομάδα με τη συνοδεία του Νάκη Μπόκη και του Τασούλη κατέλυσαν στην Κάλω Σκαρποντή όπου Νάκη Μπόκη το κάλυμμα και εκείθε στείλανε μαντατοφόρο στα Γοράνα να τα ορίσουν την ώρα της συνάντησης και τα υπόλοιπα. Οι Γορανίτες ύστερα από λήθαργο σύσκεψη τους ειδοποίησαν να εγκαταλείψουν το χωριό νύχτα, απειλώντάς τους, πως αν τους βρεί η μέρα η κεφάλια τους δεν στέκονται καλά. Σε τέτοιες περιπτώσεις η ανάγκη γίνεται φιλότιμο. Οι νεοφερμένοι άπρακτοι χωρίς καθυστέρηση παίρνουν το δρόμο της επιστροφής. Μετά την αναχώρηση των Αθηναίων οι Τρικαστριώτες (Γορανίτες) αποφάσισαν να δώσουν τέρμα σε μια κατάσταση που τόσα προβλήματα τους είχε δημιουργήσει και τόσους μεπλάδες και σκοτούρες τους είχεβάλει. - Αποφάσισαν να βουλώσουν την είσοδο του θησαυρού και κανέναν να μη μιλάει για γι' αυτόν, γιατί δεν ήταν μόνο ο κίνδυνος των Τούρκων, αλλά και του απαντισμού των κατοίκων κατά τα φαινόμενα. Το έργο το ανέλαβε η Χαϊδω Πάτσι, η οποία καθώς έλεγε στις διηγήσεις της κουβίλασε 40 εισβολή μιας ημέρας αρχίζοντε ανασκαφή. Χωρίζονται σε δύο ομάδες και αρχίζουν από το πλεόν ύποπτο κατά τη σύμπτωση των αφηγήσεων μέρος, το λόφο των Μπαθίων. Εδώ

1918 με 1920 οι νεότεροι για να δώσουν τέρμα στα θρυλούμενα αποφάσισαν να κάμουν ανασκαφή, αφού προηγουμένως είχαν εξασφαλίσει άδεια. Η ανασκαφή θα άρχιζε ημέρα Κυριακή, πριν από την οποία όλοι θα δίνανε όρκο στο τέλος της λειτουργίας, για το τι ο καθένας γνώριζε για το θησαυρό. Στη λειτουργία εκείνης της ημέρας παράδοξα και ανεξήγητα, εκεί που διάβαζε ο παπάς το ευαγγέλιο, του' πεσε από τα χέρια. Δεν ξέρουμε βέβαια με ακρίβεια τι απ' τα δυο συνέβη. Έπεσε πράγματι το ευαγγέλιο ή χρησιμοποίησε τέχνασμα ο παπάς για να εκφοβίσει τους γνώστες; Μετά την λειτουργία άρχισε η ορκωμοσία. Πρώτος τον όρκο πήρε ο αναγνωρισμένος εκπρόσωπος Ηλιάς Πάτσος, ο οποίος είπε τίποτε δε γνωρίζει. Όλοι τον μιμήθηκαν και τίποτε στο φως δεν ήλθε. Την ορκωμοσία της ημέρας αυτής οι κάτοικοι την διασυνδέσανε με μερικά γεγονότα. Το απόγευμα της ημέρας αυτής κοβόταν ένα ογκολίθαρο από το κοντινό ύψωμα του χωριού, και ενώ ο φυσικός του δρόμος ήταν να περάσει 600 μέτρα βορειότερα από το χωριό, λοξοδρομεί και παίρνοντας λοξή πορεία κατευθύνεται προς τον χωριού τα σπίτια. Το πρώτο εμπόδιο του το σπίτι του Ηλία Πάτσος. Διαπερνάει τους ιούχους του σαν οβίδα και λαβλώνεται στην αυλή. Μέσα στα χαλάσματα του σπιτιού μένει νεκρό ένα εγγόνι του Ηλία, του ίδιου σπάζει το χέρι και της γυναίκας του το πόδι. Το γεγονός συντάραξε τους κατοίκους και με αναβολή μιας ημέρας αρχίζοντε ανασκαφή. Χωρίζονται σε δύο ομάδες και αρχίζουν από το πλεόν ύποπτο κατά τη σύμπτωση των αφηγήσεων μέρος, το λόφο των Μπαθίων. Εδώ

βρήκανε δύο παράλληλους τοίχους με πλακόστρωτο διάδρομο που προχωρούσανε προς το εσωτερικό του λόφου (Δυτικά). Η διάρκεια του χρόνου όμως τελείωσε και μη μπορώντας τι άλλο να κάμουν μπάζωσαν ό,τι είχαν ανοίξει. Μετά την κατοχή κάτι αρχαιολόγοι κάνανε ανασκαφές χωρίς αποτελέσματα. Ο Γέρος Ηλιάς ζούσε ακόμα περασμένος από τα εκατό του, με ελαττωμένη την όραση και τρεμμένα τα κάτω άκρα. Ζήτησε να βγει στην αυλή του σπιτιού του και αφού πληροφορηθήκε ποιο σημείο σκάβουν, είπε: "Μου τ' φαγαν το, τίποτε δε βρίσκουν". Στα 1945 ο δάσκαλος του χωριού θύμα κι εκείνων των θρύλων του θησαυρού θέλησε να πάρει πληροφορίες από το γέρο. Έκαμε τάχα πως είναι του βασιλιά απεσταλμένος και ζήτησε να του πει τι ξέρει. Στεγνή η απάντηση του Γέρου. "Θησαυρός είναι, καιρός δεν είναι". Πέθανε σε ηλικία 112 ετών. Το φάσμα του θησαυρού πλανιέται στις συνειδήσεις των παλιών κατοίκων και από τις αφηγήσεις και τις συμβιώσεις τους καθορίζουν περίπου και την τοποθεσία. Εκείνο όμως που κρατάει κλειστά τα στόματα των πολλών, είναι το θρυλούμενο για τον απαντισμό εκείνων που γνωρίζουν. Οι θρύλοι περί του υπάρχοντα θησαυρού ξεπεράσαν τα τοπικά όρια του χωριού και έγιναν κτήμα ολόκληρης της γύρω περιοχής. - Όλα τα παραπάνω προέκυψαν από τις διηγήσεις των παλαιότερων κατοίκων του χωριού, την καταγραφή των οποίων έχει κάνει ο Γορανίτης δάσκαλος Δονάτος Μπόκης.

Βασίλειος Παπασταύρος

“Εν τω Δήμω Λάκκας Σουλίου εν έτει 2003....

Έγινε γνωστό ότι διοργανώνονται δωρεάν σεμινάρια του νέου ύφους και ήθους της εξουσίας στο Δήμο μας. Τα μαθήματα λαμβάνουν χώρα τις εργάσιμες ώρες και ημέρες, στο Δημαρχείο, ό-

που διδάσκουν πάντοτε συγκεκριμένοι εκ των αιρετών. Με επιτυχία μάλιστα, πρόσφατα, διεξήχθη η παράδοση ενός ακόμη μαθήματος. Το θέμα του μαθήματος αυτού αφορούσε στον τρόπο

με τον οποίο μπορεί η εξουσία να συμπεριφέρεται απαράδεκτα, αλαζονικά, υπερφίαλα εγωιστικά

πραγικά άξεστα, εντελώς παράλογα, βγάζοντας όλα τα αρνητικά τυχόν συμπλέγματα και αποθνήμενα που κουβαλάει μέσα της, ακόμη και σε βάρος εργατών, που λίγο πριν του είχε αναθέσει εργασία, την οποία μάλιστα ο ατυχής εργάτης έφερε σε πέρας.

Όσοι επιθυμείτε να δείτε τη νέα μόδα ύφους και ήθους εξουσίας που λανσάρεται, να διδαχθείτε και να αποκομίσετε εμπειρία, δεν έχετε παρά να τολμηθείτε να επισκεφθείτε το Δημαρχείο μας.

Δεν απαιτείται να δηλώσετε συμμετοχή, απλά επισκεφθείτε το Δημαρχείο.

Παρακαλείσθε μόνο μη θυμώστε στους διδασκόντες αιρετούς ό,τι θα ξαναγίνουν εκλογές. Δεν τους το έχουν πει και θα τους έρθει ξαφνικό. Αποκλείονται ρητά όσοι πάσχουν από υπόταση, υπέρταση και καρδιά.

Όσοι από μας εσφαλμένα πιστεύαμε ότι όλοι οι αιρετοί, εκλεγόμενοι, υπηρετούν το λαό, γεμάτοι ανιδιοτέλεια και αλtruισμό, και για αποκομίσετε εμπειρία, δεν έχετε παρά να τολμηθείτε να επισκεφθείτε το Δημαρχείο μας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΥΛΟΓΑΥΓΙΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
Β. ΜΠΕΤΣΗΣ - Σ. ΧΟΥΔΙΑΡΑΣ Ο.Ε.
28ης Οκτωβρίου 63 τμ. 2651029617 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑ ΔΩΡΑ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ - ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ
Εθνικής Αντιστάσης 54 - Καπνά Βιοτεχνία: Στάδιο Καπνά 45500 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ
τηλ. 2651094054, 92777
fax. 2651093888, 94084
e-mail: zlogas@otenet.gr
http://www.zlogas.gr

ΦΑΡΜΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΜΑΙΡΗ ΠΑΠΑΠΑΝΟΥ - ΔΕΡΕΚΑ
ΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ
(ΒΙΟΠΑΘΟΛΟΓΟΣ)
ΜΟΥΛΑΪΜΙΔΟΥ 5
ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ 2651077022 ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ 2651075566, ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΕΡΕΚΑΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΠΛΗΡΕΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΤΕΣΤ ΚΟΙΠΩΣΕΩΣ
HOLTER ΠΙΣΣΕΩΣ ΕΙΧΡΩΜΟ DOPLER
Κ. ΦΡΟΝΤΖΟΥ 7
Τηλ.: 2651025050 - 75566, Ιωάννινα

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Α. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΤΕΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΟΠΛ. ΠΟΥΤΕΤΣΗ 11Β ΤΗΛ. 2651024657 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΥΛΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ
ΕΥΛΙΝΕΣ ΣΚΑΛΕΣ
ΕΝΤΟΙΧΙΣΜΕΝΕΣ ΚΟΥΖΙΝΕΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΛΕΚΑΡΔΑΣ
ΤΗΛ. 2651072982 ΚΙΝΗΤΟ 6932731906

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΕΥΛΟΦΟΡΜ - ΓΟΥΣΗΣ
ΑΝΝΗΣ ΚΟΜΝΗΝΗΣ 12 ΚΑΙ ΓΙΟΣΕΦ ΕΛΙΠΑ
ΤΗΛ.: 2651073005

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΑ - ΙΑΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΠΑΠΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 7 ΤΗΛ. - FAX 2651041506
ΚΙΝΗΤΟ 6977081181, ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡ. ΣΑΚΚΑ 22 ΤΗΛ. 2651029305 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΘΩΜΑΣ ΠΕΠΟΝΗΣ
11ο χιλ. Ιωαννίνων - Κονίτσης
τηλ. 26510-60991, fax: 2651060990

ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ «Ο ΛΑΚΚΙΩΤΗΣ»
ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΚΑΛΕΤΣΗΣ
ΛΑΜΠΡΟΥ ΤΖΑΒΕΛΑ 10
ΤΗΛ. 2651091939 ΠΕΔΙΝΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΑΛΗΣ
Εθν. οδός Φιλιππιάδας - Άρτας
Τηλ. 268341234

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΤΣΟΛΗΣ
Επενδυτικός σύμβουλος - Ασφαλιστής
INTERAMERICAN
Πυρσινέλλα 7-9 τηλ. 2651022795 ΠΙΑΝΝΙΝΑ

ΔΗΜ. ΚΟΚΚΙΝΗΣ - ΕΥΑΓ. ΣΠΥΡΟΥ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΣΝΑΚ ΜΠΑΡ
ΔΟΔΩΝΗΣ 7α - ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΤΗΛ. 32602

ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΑ ΝΕΑ

Καλή ήταν η προχθεσινή συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου, παρά τα δεκα επτά θέματα που είχε. Το αν κάπου υπάρχουν διαφωνίες αυτό είναι τελείως φυσικό. Το αντίθετο μάλιστα θα έπρεπε να μας προβληματίζει. Κάποιοι μιλούν μια ή δυο φορές κι αυτοί είναι έως τρεις. Ακόμη δυο θα μιλήσουν ίσως και τέσσερις και πέντε φορές. Υπάρχει και κάποιος που συνήθως παίρνει το λόγο σαράντα φορές, κουράζει όμως αυτούς που πρέπει να δώσουν απαντήσεις. Σε σχετική παρατήρηση που του έγινε να είναι σύντομος στις ερωτήσεις και παρατηρήσεις είπε: "... Μου έδωσαν το χρόνο ομιλίας τους οι συναδελφοί μου σύμβουλοι, έτσι είμαι μέσα στα συνολικά χρονικά όρια". Έτσι έχουν τα πράγματα εδώ στον ιστορικό Πλάτανο όπως τακτικός παρατηρητής των συνεδριάσεων του Δ.Σ. μου τα είπε.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

● **ΓΑΜΟΙ:** Την κόρη τους **Λαμπρινή** πάντρεψαν ο Δημήτρης και η Μαριάνθη **ΚΟΛΙΑΚΗ**, από την Αχλαδέα που διαμένουν στην Αθήνα.

Ο εκλεκτός της Λαμπρινής είναι το ισάξιο της παλικάρι, από το Ξηλόκαστρο Κορινθίας, λέγεται **Γιώργος Παπαδήμας**. Ο γάμος έγινε στο Κρουονέρι Αττικής και το παραδοσιακό γλέντι σε ωραιότατο κέντρο στην Άνοιξη.

Η "ΦΩΝΗ" εύχεται στους νεόνυμφους, να ζήσουν ζωή ευτυχισμένη, αρμονική και ανέφελη.

● Ένας ακόμη γάμος έγινε το μήνα, που ήδη διανύσαμε, στα Δερβίζιανα. Ο Δημήτρης Βάββας του Κλέαρχου παντρεύτηκε τη Σεβαστή Μάντζιου από τον Κατοικά Ιωαννίνων. Ο γάμος έγινε με όλους τους πατροπαράδοτους τύπος και το γλέντι που ακολούθησε στο κέντρο του Θεόφιλου κράτησε μέχρι το πρωί.

Να ζήσουν ευτυχισμένα τα παιδιά εύχεται η "Φ".

● **ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:** Το γιό τους βάπτισαν στα Δερβίζιανα ο Κώστας και η Χαρίκλεια Βάββα. Η χαρά του παππού ήταν ιδιαίτερα έκδηλη μιας και ο νεοφώτιστος πήρε τ' όνομα του "ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ". Οι γονείς, κουμπάροι και συγγενείς το γλέντησαν μέχρι αργά του "Θεόφιλου".

Να σας ζήσει αγαπητοί μας πατριώτες.

● Μια ακόμη βάφτιση είχαμε στο Σειστρουνί. Ο Σπύρος Στράτης και η Γερμανίδα γυναίκα του Τατιάνα βάπτισαν την κορούλα τους και της έδωσαν τ' όνομα Νικολέτα.

Να σας ζήσει και νυφούλα να την καμαρώσετε.

● Στις 22 του μήνα που διανύσαμε βάπτισαν το γιό τους ο Άγγελος και η Μαρία **ΚΟΛΛΙΑ** από την Αχλαδέα που διαμένουν στην Αθήνα.

Το όνομα που πήρε το Λακκιωτόπουλο είναι: Χριστιανικό **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ** όπως του Παππού του. Στους εκλεκτούς πατριώτες η "Φ" εύχεται να τους ζήσει. Από τον παππού περιμένουμε το κέρασμα.

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Από τους παρακάτω πατριώτες λάβαμε τις συνδρομές και τους ευχαριστούμε θερμά.

ΚΟΛΛΙΑΣ Παναγιώτης	Αθήνα	10 ευρώ
ΖΗΚΙΔΗΣ ΗΡΑΚΛΗΣ	Αλεποχώρι	10 ευρώ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ Μαρία	Ανατολή	10 ευρώ
ΔΑΔΛΑΣ Κων/νος	Αγ. Ανδρέας	10 ευρώ
ΜΠΑΛΑΣΜΕΝΟΣ Ηλίας	Πηγές Άρτας	10 ευρώ
ΣΚΟΥΛΗΚΑΣ Νίκος	Ελευσίνα	20 ευρώ
ΛΥΤΚΑΣ Εμμανουήλ	Ηγουμενίτσα	20 ευρώ
ΓΡΕΒΙΑΣ Παναγιώτης	Πηγές Άρτας	10 ευρώ
ΓΕΩΡΓΟΚΙΤΣΙΟΣ Θεμιστοκλής	Αθήνα	10 ευρώ
ΙΕΡ. ΤΣΙΡΟΥΚΗΣ Ιωάννης	Γεωργάνοι	5 ευρώ
ΓΕΩΡΓΟΥΛΗΣ Βασίλειος	Πηγές	10 ευρώ
ΡΑΔΗΣ Νίκος	Αθήνα	10 ευρώ
ΤΣΟΓΚΑ Αμαλία	Αθήνα	20 ευρώ
ΖΑΦΕΙΡΗΣ Νίκος	Ν. Κερασούντα	50 ευρώ
ΔΕΡΔΕΜΕΖΗΣ Αριστοτέλης	Αθήνα	20 ευρώ
ΠΑΝΟΥΣΗΣ Παναγιώτης	Νάουσα	20 ευρώ

Ανοικτή πρόσκληση

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΧΛΑΔΕΑΣ

προς τους νέους του χωριού του

Ο Σύλλογός μας σας προσκαλεί στις παρακάτω πολιτιστικές εκδηλώσεις του χωριού μας:

1) Παραδοσιακό πανηγύρι 25 - 26 Ιουλίου

Μνήμης Αγίας Παρασκευής

2) Θρησκευτικό πανηγύρι 15 Αυγούστου

Παραμονή βράδυ: ειδικά εγκώμια της Θεοτόκου, παραδοσιακό γλέντι με δημοτικά μουσικά

Ανήμερα βράδυ: ελεύθερος χορός με περική μουσική, στο Λεπάδι. Επίσης, Ο Σύλλογός μας επιθυμεί μια ιδιαίτερη **συνάντηση, με έξοδα** του, με όλους τους νέους του χωριού μας, μετά από σχετική συνεννόηση μαζί τους.

ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

Καλή αντίκριση και καλή διασκέδαση

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τους οικείους των παρακάτω καταληξάντων πατριωτών η "ΦΩΝΗ" συλλυπείται θερμά.

ΜΑΝΤΟΥ Βασιλική από Αλποχώρι ετών 88

ΚΟΛΙΑΝΝΗ Ελένη του Αλκιβιάδη Βορυάδες ετών 80

ΛΙΣΤΑΡΑΣ Χρήστος του Περ. Ρωμανό ετών 77

ΤΣΟΥΜΠΟΣ Αθανάσιος του Λάμπρου Αχλαδέα ετών 95

ΝΙΚΑΣ Λάμπρος του Παναγιώτη Γεωργάνοι ετών 80

ΛΙΟΝΤΟΣ Θωμάς του Δημητρίου Άρδοση ετών 90

ΠΡΕΝΤΖΗ Χρυσή του Βασιλείου Έλαφο ετών 73

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Βγγελή του Αθανασίου Καρρά και της Παρασκευής, σύζυγος Ευάγγελου Παπαδόπου, απεβίωσε 8-6-2003, από το Δ.Δ. Αρτοπούλας

ΛΙΟΛΙΟΣ Γεώργιος του Χρήστου και της Ελένης, απεβίωσε 29-6-2003, από το Δ.Δ. Αρτοπούλας

Η "Φ" εκφράζει τα συλλυπητήριά της στους οικείους της.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ Α.Ε.

Σύμβουλοι Επιχειρήσεων

CMS - Creative Management Services

Επίσης 15/11/03

- Ολοκληρωμένες Συμβουλευτικές Υπηρεσίες
- Αναδιοργάνωση και ανάπτυξη επιχειρήσεων
- Ένταξη επενδύσεων σε αναπτυξιακούς νόμους και προγράμματα της Ε.Ε.
- Επιχειρησιακό σχέδιο - Business Plan
- Δικροτικές πρωτοβουλίες

- Περιφερειακή ανάπτυξη
- Συστήματα Διασφάλισης Ποιότητας
- Συστήματα και μελέτες Αποτελεσματικής Διοίκησης γραφείο
- Έρευνες αγοράς - Marketing Plan
- Ανάπτυξη ανθρώπινων πόρων

© Ιδιωτικό γραφείο συμβούλων εργασίας

Συστήματα και Υπηρεσίες Τεχνολογίας Πληροφορικής

Systems and Services Information Technology

S.@.S. Ο.Ε.

- Επιστημονική αντιπροσώπευση SAP Hellas για την Βόρεια Ελλάδα
- Εφαρμογές και Εκπαίδευση στο SAP - R3 και

ΕΡΓΟΜΑΘΗΣΗ ΑΕ

Κέντρο Επαγγελματικής Κατάρτισης

Επαγγελματική Κατάρτιση & Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού

Έδρα: Θεσσαλονίκη
Παραρτήματα: Άρτα, Εύοσμος, Κομοτηνή

Τηλεκατάρτιση: www.teledu.gr
Γραφείο προώθησης της απασχόλησης
Δίκτυο ΕΡΓΑΣΙΑ: www.ergasia.net.gr

- Επαγγελματικά Πληροφορικής
- Επαγγελματικά Οικονομίας και Διοίκησης
- Επαγγελματικά Τουριστικά και παροχής υπηρεσιών
- Επαγγελματικά Τεχνικά και Μεταφορών
- Ολοκληρωμένα Εκπαιδευτικά Προγράμματα
- Επιμορφωτικά Σεμινάρια
- Πρωτοβουλίες Ε.Ε.
- Επιμορφώσεις Ε.Κ.Τ./Ο.Α.Ε.Δ.

Κεντρικό γραφείο: Διοικητήριο 21, τ.κ. 54626, Θεσσαλονίκη

τηλ. 2310 501 500, Fax: 2310 532 514, e-mail: info@dimourgiki.gr

www.cms-vrionas.gr

Video conference: 2310 528 515

ΣΥΝΕΠΙΣΤΑΣΗ ΠΑΙΔΙΑΣ

1ο Κατάστημα:

12ον ΧΑΜ. Ε.Ο. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΛ. (0651) 93 713, 93 696
FAX (0651) 93.696

2ο Κατάστημα:

5ο ΧΑΜ. Ε.Ο. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΚΟΝΙΤΣΗΣ,
ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ - ΤΗΛ. (0651) 63.630
FAX (0651) 63.630

Ν. ΤΖΙΑΚΟΣ Α.Ε.

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ - ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΕΣ

ΠΛΑΚΑΚΙΑ - ΕΙΔΗ ΥΠΕΙΝΗΣ - ΘΕΡΜΑΝΣΗ - ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ - ΗΛΙΑΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ - ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ - ΥΔΡΕΥΣΗ
ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗ - ΧΡΩΜΑΤΑ - ΒΕΡΝΙΚΙΑ - ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΧΡΩΜΑΤΩΝ - ΣΙΔΗΡΙΚΑ - ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ
ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ - ΕΥΛΟΥΡΙΚΕΣ - ΥΔΡΑΥΛΙΚΕΣ - ΣΙΔΗΡΟΥΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΣΙΔΕΡΑ
ΑΛΟΥΜΝΙΑ - ΣΤΡΑΝΤΖΕΣ - ΛΑΜΑΡΙΝΕΣ - ΠΛΕΓΜΑΤΑ - ΠΑΣΣΑΛΟΙ - ΣΥΡΜΑΤΑ - ΣΩΛΗΝΕΣ
ΕΙΔΗ ΚΗΚΑΛΕΡΙΑΣ - ΣΤΡΑΝΤΖΑΡΙΣΤΑ - ΚΟΙΛΟΔΟΚΟΙ - ΗΤΑ

Α' ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: 7ο χλμ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΑΘΗΝΩΝ, Τ.Κ. 45500 ΤΗΛ. 2651065185-7 FAX: 2651092792

Β' ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΣΟΛ. ΓΚΙΚΑ 50 ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΑ, Τ.Κ. 48200 ΤΗΛ. 268322588 - 22585 FAX: 2683 22506

Γ' ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΝΑΠ. ΖΕΡΒΑ 14 ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΑ, Τ.Κ. 48200 ΤΗΛ. 268322406-22506 FAX: 268322506

Δ' ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΕΘΝ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ 7 ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΑ, Τ.Κ. 48200 ΤΗΛ. 268322852-23806 FAX: 268322508